

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

6. maj 2010

Besvarelse af spørgsmål 3 ad L 175 stillet af Erhvervsudvalget den 29. april 2010.

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. april 2010 fra Realkreditrådet, jf. L 175 - bilag 5.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Realkreditrådet har ved brev af 29. april 2010 rettet henvendelse til Erhvervsudvalget med en række kommentarer til L175.

Ad nye beføjelser til Finanstilsynet:

Finanstilsynet får med L 175 nye beføjelser bl.a. i form af mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt, når en finansiel virksomhed drives efter en uholdbar forretningsmodel. Finanstilsynet får endvidere mulighed for at give påbud om, at en finansiel virksomhed skal afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et nærmere forhold.

Realkreditrådet anfører, at Rådet forventer, at loven sikrer, at denne indflydelse vil blive udøvet under iagttagelse af proportionalitet, effektivitet og sunde forretningsmæssige overvejelser.

Finanstilsynet er underlagt almindelige forvaltningsretlige principper, når tilsynet træffer afgørelse, herunder også at afgørelserne skal være proportionale og dermed ikke må være mere bebyrdende, end hvad formålet tilsiger.

Ad kurators beføjelser:

Realkreditrådet har stillet forslag om ændring af lovforslagets § 2, nr. 4 (§ 32, stk. 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.). Begrundelsen for forslaget er, at ændringen præciserer, hvilke kreditorer det beskikkede tilsyn eller kurator skal tage hensyn til ved vurderingen af, om det beskikkede tilsyn og kurator må udstede refinansieringsobligationer.

Realkreditrådet har foreslået en tilføjelse i forslaget til § 32, stk. 4, så bestemmelsen får følgende ordlyd:

”Stk. 4. Det beskikkede tilsyn eller kurator må ikke udstede refinansieringsobligationer, hvis der ikke efter udstedelsen kan forventes at være tilstrækkeligt med midler til betaling af krav fra kreditorer, som anført i § 27, stk. 1, 1. punktum, samt krav fra modparter på finansielle instrumenter, jf. § 27, stk. 3, i serien eller grupperne med seriereservefonden.”

Det vurderes, at ændringsforslaget ikke medfører en indholdsmæssig ændring, og forslaget kan fremme forståelsen af bestemmelsen. Jeg vil derfor fremsætte ændringsforslag med den foreslåede ændring.

Ad afvikling af aktiver:

Realkreditrådet anfører vedrørende de almindelige bemærkninger punkt 2.9.3, 2. afsnit, at sidste sætning er uheldigt udformet, da der ikke vil ske en "afvikling" af aktiver i en serie eller grupper af serier i en konkurs.

Det er korrekt, at der ikke skal ske en tvangsmæssig afvikling som sådan i forbindelse med en konkurs i et realkreditinstitut, da obligationerne og lånene ikke forfalder på grund af konkursen. Det betyder, at konkursboet ikke kan betale ydelser til obligationsinvestorerne på et tidligere tidspunkt, end realkreditinstituttet var berettiget til ved betaling af den pågældende ydelse, ligesom konkursboet ikke kan opsige låneaftaler i videre omfang, end realkreditinstituttet havde mulighed for.

Et lån forfalder dog, hvis låntager misligholder. I denne situation kan lånet inddrives ved, at ejendommen sælges på tvangsauktion. Såfremt budene på auktionen ikke er høje nok, kan konkursboet vælge at byde på auktionen og overtage ejendommen(e) som en tabsbegrænsende foranstaltning. Konkursboet kan således ligge inde med en ejendomsportefølje, som skal afvikles på et senere tidspunkt, når ejendomsmarkedet har rettet sig. Dette vil binde en del af konkursboets midler. Disse midler kan således ikke anvendes til at indfri indehaverne af refinansieringsobligationer, når de forfalder. Konkursboet kan derfor have behov for at skaffe midler på anden måde. Den foreslåede mulighed for at fremskaffe ny likviditet ved at stille sikkerhed i realkreditpantebreve kan derfor have en sammenhæng til behovet for at skaffe likviditet indtil eventuelt overtage ejendomme realiseres.

Jeg er enig med Realkreditrådet i, at sætningen på denne baggrund kunne være tydeligere udformet. Der er dog ikke behov for ændringsforslag.

Ad "tilbagefaldsmodel":

Realkreditrådet har opfordret til, at tilbagefaldsmodellen for SDO bliver sikret brugbar i praksis ved, at ministeren allerede nu tilkendegiver, at Finanstilsynet vil udvise den fornødne fleksibilitet i administrationen af adgangen til at opnå reklassifikation af SDO'er til realkreditobligationer.

Realkreditbranchen ønskede ved etableringen af SDO-lovgivningen at fastholde det velkendte indhold bag realkreditobligationerne. Det var således et ønske, at institutterne kunne vælge mellem udstedelse af realkreditobligationer (RO), SDO og SDRO, hvor SDRO indholdsmæssigt ligger tættere på RO. På den baggrund blev det vurderet mindre problematisk i forbindelse med SDO-lovgivningen at etablere en tilbagefaldsmodel for SDRO, hvor SDRO kunne reklassificeres til RO mod en berigtigelse af eventuelt afvigende punkter i forhold til regelsættet for udstedelse af

realkreditobligationer.

I forbindelse med L 175 er der fra en del af branchen nu ønsket en tilsvarende tilbagefaldsmulighed for SDO'er. Som følge af de større afvigelser i regelsættene for henholdsvis realkreditobligationer og SDO'er er det vedrørende tilbagefaldsmodellen herfor tilkendegivet, at ikke alle afvigelser nødvendigvis kræves berigtiget, men at bagatelagtige afvigelser kan accepteres efter en konkret vurdering fra Finanstilsynet.

For at tilbagefaldsmodellen skal kunne anvendes i praksis, vil det være hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om omfanget af erhvervsbelåning i forhold til den højere belåningsgrænse på SDO og SDRO ses i sammenhæng med den stillede supplerende sikkerhed herfor. I denne forbindelse bemærkes det, at lovforslaget medfører, at supplerende sikkerhed fortsat skal tjene til sikkerhed for obligationsinvestorerne, også efter en reklassifikation til RO. Afvigelser på erhvervsbelåningsområdet, for så vidt angår lånegrænsen, vil i sådanne tilfælde godt kunne være større end afvigelser på øvrige områder, dvs. kunne rummes inden for "bagatelagtige afvigelser". Realkreditrådet imødekommes således delvist på dette punkt.

Finanstilsynets administration vil i øvrigt ske på baggrund af de til enhver tid gældende regler og de konkrete omstændigheder ved en ansøgning om reklassifikation. I denne forbindelse vil Finanstilsynets vurdering ske på baggrund af, at sondringen mellem SDO, SDRO og RO ikke udvandes, og at begrebet RO ikke bliver betydningsløst.

Ad tekniske kommentarer

Realkreditrådet har endvidere haft en række tekniske bemærkninger om fortolkningen af lovforslagets regler om supplerende sikkerhed i et kapitalcenter, hvor obligationerne er omklassificeret til realkreditobligationer.

Realkreditrådet anfører for det første, at de går ud fra, at den supplerende sikkerhed kan tages ud af kapitalcentret i samme omfang, som var der tale om SDO-udstedelse. For det andet går de ud fra, at hvis den supplerende sikkerhed udgøres af midler anskaffet på baggrund af udstedelse af junior covered bonds, og disse løber på et tidspunkt, hvor obligationerne er reklassificeret til RO'er, kan midlerne anvendes til indfrielse af de udløbne junior covered bonds.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at den skal varetage hensynet til obligationsindehavernes berettigede forventninger til, at allerede stillet supplerende sikkerhed fortsat er i det kapitalcenter, der står for udstedelsen, uanset at statusbetegnelsen særligt dækkede obligationer, er bortfaldet. Det er dog ikke meningen med bestemmelsen, at obligationsindehaverne skal stilles bedre, end de ville have været, hvis obligationerne havde beholdt deres status som særligt dækkede obligationer.

Den endelige fortolkning af bestemmelsen vil således afhænge af de kon-

krete omstændigheder. Institutet kan som udgangspunkt tilbagebetale indehaverne af junior covered bonds ved obligationernes udløb. Der kan dog være situationer, hvor dette ikke kan forekomme på grund af junior covered bonds retsstilling i tilfælde af konkurs.

Jeg kan på baggrund heraf bekræfte, at Realkreditrådets opfattelse er korrekt.

Realkreditrådet har derudover gjort opmærksom på en manglende konsekvensrettelse af bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 7.

Det er korrekt, at konsekvensrettelse mangler, men det følger udtrykkelig af lovteksten, at det afgørende er, at realkreditobligationerne opfylder lovens krav, på tidspunktet for tilbud om lån. Der vil derfor ikke blive stillet ændringsforslag.

Ad store engagementer:

Realkreditrådet anfører endvidere, at det er væsentligt, at de reklassificerede SDO'er, i forhold til reglerne for store engagementer fortsat behandles som SDO'er, idet det vil få betydelig effekt på efterspørgslen efter disse obligationer, hvis de ikke kan undtages fra opgørelsen af store engagementer.

Realkreditrådets forslag vil medføre, at de nye realkreditobligationer vil skulle behandles som særligt dækkede, uagtet at de netop ikke mere er særligt dækkede i direktivmæssig henseende, da de ikke overholder kravet om løbende overholdelse af lånegrænser.

Jeg vurderer, at Realkreditrådets forslag på baggrund heraf, ikke er i overensstemmelse med direktivet (kreditinstitutdirektivet) og derfor ikke kan imødekommes.

Ad retsstillingen for finansielle instrumenter:

Realkreditrådet fremhæver, at der ikke er lige konkurrencevilkår mellem realkreditinstitutter og pengeinstitutter. Det kan hertil bemærkes, at der er forskelle i virksomhedsområderne for henholdsvis realkreditinstitutter og pengeinstitutter. For så vidt angår det konkrete påpegede forhold vedrørende finansielle instrumenter, er det umiddelbart vurderingen, at virksomhedsområdet kan have betydning. Der er ikke med lovforslaget taget stilling til realkreditinstitutters mulighed, for så vidt angår finansielle instrumenter i lyset af virksomhedsområdet. Det er dog et emne, som kan tages op særskilt, hvis Realkreditrådet ønsker dette.

Ad likviditetsbestemmelse på koncernniveau:

Realkreditrådet foreslår, at der indsættes et nyt stk. 4 i § 171 i lov om finansiel virksomhed, som indebærer, at likviditetskravet i § 152 i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse på gældsforpligtigelser i et datterselskab i form af realkreditobligationer, andre værdipapirer, særligt

dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Realkreditrådets forslag indebærer en lempelse af likviditetsreglerne. Den finansielle krise har vist, at tiderne ikke er til lempelser af likviditetsreglerne, men tværtimod at der er behov for en opstramning af disse. Det er derfor, at lovforslaget indeholder en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte yderligere regler for likviditetsstyring. Internationalt set er der også yderligere opstramninger på vej med forslag fra EU Kommissionen om nye mål for styring af likviditetsrisici.

Hertil kommer, at Realkreditrådets forslag ikke har sammenhæng til lovforslaget i øvrigt. Såfremt forslaget skulle fremsættes – hvad jeg ikke mener, det skal – burde det derfor gennemgå en høringsproces, således at alle berørte parter fik lejlighed til at forholde sig til forslaget.